

FEDERACIÓ DE
MOVIMENTS DE
RENOVACIÓ DE
PEDAGÒGICA DE
CATALUNYA



Avda Drassanes, 3 08001 - Barcelona Tf. 934817388 mmp@pangea.org

Amb el patrocini de la



FUNDACIÓ
PROPEDAGÒGIC

RECULL DE PREMSA -EDUCACIÓ-

DIJOURS 14 D'ABRIL DE 2011

<u>TELEPREMSA</u>	Irene Rigau assegura que les mesures de reorganització milloraran l'escola pública
<u>EL PERIODICO</u>	CCOO sosté que l'ajust a Ensenyament posa en perill 3.425 llocs de treball
<u>AVUI</u>	Alerta sindical per l'impacte de la crisi en l'escola pública
<u>AVUI</u>	La concertada mantindrà la sisena hora
<u>AVUI</u>	Més hores que els nòrdics
<u>EL PERIODICO</u>	Opinió: "Decisiones políticas y cortinas de humo"
<u>AVUI</u>	Opinió: "Coneixement i escola"
<u>ARA CRIATURES</u>	Cases que són escoletes
<u>LA VANGUARDIA</u>	"El universo suena y cada persona tiene un sonido"
<u>ARA MESTRES</u>	Opinio: "La República Catalana als llibres de text"
<u>EL PAIS</u>	Todos los institutos de Madrid podrán tener aulas de excelencia
<u>EL PAIS</u>	Los titulados de FP solo tendrán que estudiar la mitad del bachillerato

TELEPREMSA. 14.04.11

IRENE RIGAU ASSEGURA QUE LES MESURES DE REORGANITZACIÓ MILLORARAN L'ESCOLA PÚBLICA

La titular d'Ensenyament ha recordat que el Departament mantindrà els llocs de treball dels docents i ha qualificat "d'inconsciència greu" jugar amb la seguretat laboral del professorat.

La consellera d'Ensenyament, Irene Rigau, ha assegurat aquest matí que la nova reorganització de plantilles proposada pel Departament està orientada a millorar l'èxit escolar de l'alumnat del país. Ho ha fet en el marc del Ple del Parlament on ha afirmat que totes les mesures plantejades tenen com a objectiu últim millorar l'escola pública.

La consellera Rigau ha explicat que el plantejament de les mesures "vol dir reorganitzar les plantilles per donar compliment a allò que proposa la Llei d'Educació de Catalunya, que és garantir l'èxit escolar".

Respecte el manteniment dels llocs de treball del professorat, la titular d'Ensenyament ha confirmat que "assegurem el treball dels mateixos docents. En el capítol 1 no retallem professorat, simplement no incrementem, reorganitzem". En el mateix sentit, la consellera ha qualificat "d'inconsciència greu el fet de jugar en aquests moments amb la seguretat laboral del professorat i amb els seus ànims. Des del primer dia ho hem anunciat i hem assegurat que els docents que ara treballen seguiran treballant el proper curs".

La consellera d'Ensenyament ha exposat que és mestra i defensora de l'escola pública: "Vull una bona escola pública. I incrementant les hores a l'escola pública el que s'ha fet és incrementar el fracàs escolar. És aquest un concepte lineal dels recursos educatius".

La consellera Rigau ha recordat que la proposta del Departament respecte la sisena hora contempla mantenir part del professorat al mateix centre, oferir una hora més de reforç a l'alumnat que més ho necessiti –com ja fan molts països europeus-, reforçar la conversa a l'alumnat nouvingut més enllà de l'aula d'acollida, i créixer en oferta d'estudis postobligatoris.

La consellera també ha insistit que amb els recursos de la sisena hora es podrà reforçar la lectoescriptura, es treballarà amb més garanties el pas de la primària a la secundària, i es reduirà el nombre de mestres per grup, entre d'altres mesures.

Totes aquestes propostes es treballaran a partir del diàleg amb totes les parts implicades –representants d'associacions de pares i mares, sindicats, representants de directors de centres i diputats dels diferents partits polítics- en reunions que es tindran els propers dies i setmanes.

[*inici*](#)

EL PERIODICO. 14.04.11

CCOO SOSTÉ QUE L'AJUST A ENSENYAMENT POSA EN PERILL 3.425 LLOCS DE TREBALL

Els sindicats docents anuncien mobilitzacions si la conselleria imposa les seves propostes

CCOO, el sindicat que el 2005 va firmar amb la llavors Conselleria d'Educació, reconvertida en Ensenyament, la reducció de la jornada lectiva del professorat i les millores per als docents de més de 55 anys i els interins amb només sis mesos de contracte, mesures que la consellera Irene Rigau ha proposat deixar en suspens durant els pròxims quatre cursos, calcula que les retallades anunciades per la conselleria permetran amortitzar 7.175 llocs de treball docent.

Una vegada cobertes les baixes per jubilació i l'atenció dels 15.000 nous alumnes que s'esperen, la xifra d'excedents es reduirà, sostenen, fins als 3.425.

Els càlculs inclouen l'augment en una hora setmanal de la jornada de classe, l'increment d'hores que comportarà la modificació de la forma de computar el temps de vigilància del pati a primària i els, almenys, 2.600 mestres que deixaran d'impartir la sisena hora.

Ensenyament va anunciar als sindicats que divendres que ve presentaria els números que, segons Rigau, no comportaran cap reducció de la plantilla. Els sindicats docents anuncien que portaran a terme mobilitzacions si Ensenyament acaba per imposar les seves propostes.

[*inici*](#)

AVUI. 14.04.11

ALERTA SINDICAL PER L'IMPACTE DE LA CRISI EN L'ESCOLA PÚBLICA

*Critiquen les mesures d'estalvi i demanen concreció en la lluita contra el fracàs
Amenacen amb mobilitzacions*

Les juntes de personal docent no universitari de Catalunya, integrades per representants sindicals, van fer pública ahir una resolució unitària en què critiquen les mesures d'estalvi del Departament d'Ensenyament. El document recull la preocupació per l'impacte que tindran les propostes en la qualitat de l'escola pública i en la lluita contra el fracàs escolar.

La resolució considera les mesures “precipitades, propagandístiques i unilaterals”. També fa una crida al professorat, les associacions de pares d'alumnes i els consells escolars perquè presentin reclamacions contra les propostes davant del departament, els ajuntaments i el Síndic de Greuges.

Per la seva part, els sindicats van criticar ahir la falta de concreció de l'impacte de les mesures d'estalvi, així com de les polítiques que s'impulsaran per combatre el fracàs escolar. “No queda clar com s'aplicarà res”, va destacar la portaveu d'USTEC-STES, Rosa Cañadell. CCOO va reiterar que, de l'anàlisi en profunditat de les mesures es desprèn l'acomiadament de 3.425 docents. En vista d'això, no descarten noves mobilitzacions al carrer.

Ateses aquestes acusacions, la consellera d'Ensenyament, Irene Rigau, va reiterar que no s'eliminaran llocs de treball, sinó que “reorganitzaran i racionalitzaran la plantilla”. Demà, sindicats i departament es tornaran a reunir per parlar sobre l'augment d'hores de docència i l'endarreriment de l'edat per demanar jornada reduïda.

Els pares rebutgen una sisena hora estigmatitzadora

La Federació d'Associacions de Pares d'Alumnes de Catalunya (FAPAC) va fer arribar ahir al Departament d'Ensenyament el desacord amb la supressió de la sisena hora, així com amb la fórmula de mantenir-la només en escoles situades en zones desfavorides. "No volen una estigmatització de centres", va subratllar la presidenta de la FAPAC, Imma Fuyà.

En vista de la determinació del departament de no fer marxa enrere, Fuyà va demanar que els reforços fora de l'horari lectiu s'apliquin segons l'alumne i no segons el centre. També va demanar a l'escola concertada "un gest" i que deixi d'impartir continguts curriculars en la sisena hora.

[*inici*](#)

AVUI. 14.04.11

LA CONCERTADA MANTINDRÀ LA SISENA HORA

Recorden que mai han cobrat els ajuts promesos pel primer govern tripartit

L'anunci de l'eliminació de la sisena hora a l'escola pública de manera generalitzada va tornar a obrir el debat sobre el greuge amb la concertada, que, malgrat la crisi, mantindrà la sisena hora. "Forma part de la diferenciació del nostre projecte educatiu", va subratllar ahir Eva Salvà, secretària general de l'Agrupació Escolar Catalana (AEC).

En tot cas, va recordar que, paral·lelament a la implantació de la sisena hora a l'escola pública, el primer govern tripartit es va comprometre –a través del Pacte Nacional per a l'Educació– a sufragar la sisena hora a la concertada. S'establia un període, del 2006 al 2012, per fer realitat aquesta subvenció, que no ha arribat mai. "Només es van fer contractes programes amb escoles de municipis amb molta immigració com ara Olot i Salt. Un total de 20 centres a tot el país", va explicar Salvà.

L'AEC també va lamentar que la situació a la concertada no és idíl·lica: "Els salaris dels professors també s'han rebaixat un 5%, el concert cada cop cobreix menys despeses, tenim les plantilles congelades des del 1995 i, pròximament, deixarem de rebre els ajuts per a escolars immigrants".

Des de la FAPEL, que representa els pares de la concertada, el president, Josep Manuel Prats, entenia el perjudici per als pares de la pública, però reclamava que, si es torna a instaurar, no es repeteixi el greuge contra la concertada. El preu de la sisena hora costa a les famílies uns 65 euros mensuals.

[*inici*](#)

AVUI. 13.04.11

MÉS HORES QUE ELS NÒRDICS

Els experts coincideixen a dir que passar més temps a classe no millora el rendiment acadèmic, tal com demostra l'exemple d'altres països

Aposten per potenciar la qualitat de l'ensenyament més que no pas la quantitat

La febre retalladora del govern català ha tocat de ple una de les mesures estrella i més controvertides del tripartit: la implantació de la sisena hora a les escoles de primària públiques. La mesura va tenir el suport dels qui celebraven la fi d'un greuge amb l'ensenyament concertat, que feia una hora més de classe diària, i el rebuig dels sindicats majoritaris del ram en el sector públic, que denunciaven que no serviria per millorar la qualitat de l'ensenyament.

Quatre anys després de la seva implantació, no s'ha fet cap avaluació seriosa sobre els beneficis de la sisena hora, però la consellera d'Ensenyament, Irene Rigau, va avançar ahir que no ha suposat una millora dels resultats acadèmics. Els experts consultats per aquest diari tampoc no veuen gens clars els beneficis d'allargar la jornada escolar dels nens i nenes.

"A Catalunya fem gairebé el doble d'hores lectives que en els països nòrdics i això no es tradueix en més èxit escolar", remarca David Altimir, secretari de l'Associació de Mestres Rosa Sensat. Altimir recorda que la seva associació ja va ser "crítica" amb la mesura de l'anterior govern i ara confia que la supressió de la sisena hora ajudi a acabar amb el "desequilibri" que hi ha entre les hores que els alumnes de primària passen a l'escola

(actualment trenta) i les hores de docència dels mestres. “Ens sembla bé que els docents passin a fer més hores de classe” –diu el secretari de Rosa Sensat–. “Amb el plantejament de la sisena hora els nens tenen massa mestres diferents al llarg de la setmana i la tasca de tutoria del mestre se n'ha ressentit”, denuncia.

En el mateix sentit es pronuncia Enric Roca, vicedegà de la Facultat d'Educació de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). Roca recorda que “la sisena hora no es fa amb caràcter lectiu perquè si s'hagués fet així s'hauria d'haver pagat també a l'escola concertada i no hi ha diners per fer-ho”. Aquest fet, segons el vicedegà, obre interrogants sobre la “qualitat” d'aquest temps extra. Com Altimir, Roca apunta que “en alguns països d'Europa fan menys hores i tenen millors resultats” i no creu que hi hagi risc d'estigmatització per als alumnes amb més dificultats que facin una hora més que els seus companys de classe: “Els estudiants ja tenen ofertes educatives molt diferents. N'hi ha que fan classes de reforç, uns que tenen ordinador i uns que no, d'altres que tenen molts llibres a casa i d'altres que fan classes d'anglès”. “L'important –afegeix– és que es garanteixi que no se suprimirà la sisena hora als centres on calgui ni als alumnes que ho necessitin”.

Per Mario Izcovich, psicòleg expert en educació, allargar la jornada escolar més enllà de les cinc hores diàries només tindria sentit si aquest temps s'invertís “per fer els deures de manera més personalitzada i dirigida”. “Els nens passen massa temps a l'escola i, a sobre, després a casa, han de fer deures. No tenen temps per a altres coses”, lamenta. “L'escola no és una guarderia, s'ha de potenciar la qualitat, no la quantitat” –argumenta–. Izcovich proposa que l'horari escolar “comenci abans i s'acabi al migdia”, com fan en alguns països nòrdics i en altres latituds.

[inici](#)

EL PERIODICO. 13.04.11

ANALISIS

DECISIONES POLÍTICAS Y CORTINAS DE HUMO

JAUME TRILLA, CATEDRÁTICO DE PEDAGOGÍA DE LA UB

La consellera de Ensenyament anunciò ayer la supresión de la sexta hora, que solo se mantendrá para aquellos alumnos en riesgo de fracaso. En realidad, eso ya lo dijo Irene Rigau en sus primeras declaraciones al asumir el cargo. Pero entre medias nos ha tenido entretenidos con una serie de opiniones: que no le parece adecuada la formación actual del profesorado, que habría que prohibir la venta de productos de pastelería industrial en las escuelas... O su idea de abrir el debate sobre los uniformes escolares. Está bien que no esconda sus opiniones, pero lo que no queda claro es con qué intención las va haciendo públicas. En este sentido, parece que pueden diferenciarse dos tipos de opiniones: las claramente destinadas a convertirse en decisiones políticas y las que solo quieren hacer ruido. Veámoslo con algunos de los ejemplos citados.

Rigau, decía, se estrenó como consellera planteando la eliminación de la sexta hora en la escuela pública. Y también entonces se mostró partidaria de ampliar las subvenciones a centros privados unisexuales: dos medidas que ya son una realidad y que guardan una visible simetría. Los argumentos para justificar la primera son básicamente económicos: hacer frente a la crisis mediante la reubicación del profesorado y no tener que contratar más. Es decir, el sistema público tendrá que apañarse con lo que ya tiene, mientras se otorga más dinero a la escuela privada que segrega por sexo. La razón aducida para aumentar los conciertos en esos centros privados es muy simple: según Rigau, separar por sexos es una «opción» educativa más, y tan legítima como la coeducación. Añadía también que el debate coeducación/segregación forma parte del pasado, lo que se comparte, pero por razones contrarias a las suyas. Hasta ahora estábamos convencidos de que esa polémica había caducado hacía tiempo, puesto que existía un consenso pedagógico muy amplio en favor de la coeducación. Y de que las escuelas unisexuales eran una anomalía residual, basada en opciones ideológicas más que en razones pedagógicas. Pero si Rigau cerraba el debate no era por eso. Lo que venía a decir era simplemente: si hay escuelas sexualmente excluyentes y algunas familias las prefieren, no hay que darle más vueltas.

Rigau, pues, no quería discutir sobre la opción de segregar por sexos, pero en cambio ha tenido mucho interés en abrir la polémica sobre el uniforme. No hay espacio para entrar a fondo, pero no quiero dejar de explicitar una opinión y una predicción. La opinión es que los motivos en defensa del uniforme seguramente ni Rigau se los cree mucho: son excesivamente débiles para una persona de larga experiencia y reconocido sentido pedagógico. Resulta difícil de creer que Rigau esté convencida de que el uniforme serviría para atenuar, siquiera un poco, las desigualdades socioeconómicas reales de los alumnos. Es de suponer que la consellera no pretende compensar la eliminación de una medida realmente igualitaria como la sexta hora con la igualación puramente cosmética del uniforme. Como tampoco es creíble que vestirlos a todos igual mejorará el clima escolar, cuando lo más probable es que una imposición así sería una nueva fuente de conflictos para los centros. Pero estoy convencido de que todo esto la consellera lo sabe muy bien. Y por eso me atrevo a hacer una predicción: lo del uniforme va a terminar en nada. La conselleria no adoptará ninguna medida para implantar el unifor-me en los centros públicos,

y seguramente ninguno de ellos tomará por su cuenta la decisión de hacerlo. Entonces, ¿qué sentido tiene todo este jaleo que provoca la consellera con algunas de sus declaraciones? Algunos ya lo han puesto de manifiesto: cortinas de humo, el deseo de tenernos entretenidos. Pero ahora que Rigau ya ha hecho lo que inicialmente se propuso (dar más dinero a la escuela privada y limitar el de la pública), habría que pedirle que intente evitar seguir mareando a la comunidad educativa con debates que no llevan a ninguna parte. Y si quiere que creamos lo que dijo hace poco («no soy carca como me pintan»), sería deseable que no apoyara este revival de la pedagogía más ramplona que se está poniendo de moda. Su compañero de coalición Duran Lleida reivindicaba hace poco la tarima porque «forma parte de la autoridad del maestro». Sería deseable que abandonaran esa moda retro, no sea que acaben pidiendo la reinstauración de la palmeta (que también formaba parte del poder del maestro) o de las orejas de burro (que igualmente era una especie de uniforme para los malos alumnos).

[inici](#)

AVUI. 14.04.11

OPINIO

CONEXEMENT I ESCOLA

ENRIC ROCA I CASAS

El desacord entre l'interès dels nois i noies per l'estudi i les ofertes acadèmiques que la institució escolar els ofereix constitueix una entrelaçada xarxa que comença a teixir-se des dels primers anys d'escolarització, que es va consolidant a la primària i que acaba en ruptura al final de la secundària obligatòria per a un percentatge molt significatiu dels nostres joves. Uns abandonen precoçment, altres van repetint cursos i uns tercers acaben per no poder acreditar l'educació bàsica al final de la secundària obligatòria.

Cal preguntar-se per les causes d'aquest desacord i, entre d'altres aspectes importants, plantejar què resulta essencial que ensenyin les escoles avui i com ho haurien de fer-ho perquè fos eficaç. Per fer això es requereixen importants dosis d'humilitat, perspiciàcia i intuïció, tant en el diagnòstic com en la terapèutica. Hem d'estudiar les actuals modalitats d'accés al coneixement, especialment dels infants i joves. També és important esbrinar quin tipus de coneixement adquireixen (el què) i mitjançant quines estratègies o recursos ho fan (el com). En aquest darrer aspecte el paper de les tecnologies, especialment de les xarxes socials, hauria d'interpel·lar tots els professionals de la docència.

Els continguts que, tot utilitzant la xarxa, aprenen els nostres nois i noies pel seu compte, o amb l'ajuda dels amics, són habitualment de caire dispers, poc consistents i molt sovint s'hi arriba per dreceres i per casualitats que la pròpia xarxa proporciona. Alguns, pocs, responen als interessos de la primera cerca però molts altres, la majoria, solen arribar com a efectes col·laterals de la navegació i, molt sovint, ostenten el potencial de ser “descoberts” al moment. Apareixen des de no se sap on i són proporcionats per no se sap qui. Sovint són continguts signats (algú els ha penjat o escrit i se'n fa responsable) però moltes vegades ni això, no hi ha referents. Tot i així, el seu potencial impacte cognitiu en els nens i joves pot ser de més abast i profunditat que un bon grapat d'hores de docència presencial amb un professor.

Evidentment no es tracta de competir amb la xarxa sinó, simplement, d'acceptar l'existència d'aquesta realitat. Ni l'escola ni els docents tenen l'exclusivitat del coneixement. Aquest es troba a la xarxa global i tothom (connectat) hi pot accedir. Com a conseqüència, la funció escolar s'ha de revisar a fons. Com més triguem a fer-ho més dificultats tindrem. En les aules demanem als nostres estudiants que apaguin el mòbil i que es desconnectin del món, suposadament virtual, per connectar-se a l'oferiment de coneixements que gestiona en exclusiva la institució escolar mitjançant la seva litúrgia tradicional. Però els alumnes d'ara arriben a les aules amb un considerable bagatge de coneixements adquirits de manera no formal més enllà de l'escola, i on l'accés a la tecnologia de la informació i la comunicació els ofereix continuades oportunitats d'aprenentatge.

Com hem d'organitzar l'escola quan sabem que l'accés al coneixement dels nostres nens i nenes es produirà —es produeix— mitjançant múltiples modalitats no formals i, en bona part, purament per l'atzar de la navegació digital? Quin paper cal reservar a les aules escolars davant aquesta confluència de coneixements? L'escola no podrà competir en l'acumulació patrimonial dels sabers, sinó que haurà de renovar-se i atribuir-se noves funcions, entre les quals la d'esdevenir centre estratègic per a la significació i la jerarquització del coneixement. No tot coneixement és igual d'important ni productiu en la tasca de bastir la pròpia personalitat —també l'acadèmica i la cultural— dels nostres joves. Aquesta tria, aquest repartiment de nivells de significació, entre tot el ventall de coneixements a l'abast dels nois i noies —i de tots els ciutadans—, serà la principal tasca dels educadors professionals del segle XXI, amb escola o sense.

[inici](#)

CASES QUE SÓN ESCOLETES

A Andorra, està regulat per llei que les mares puguin tenir cura a casa seva de fins a cinc nens, si un és seu. Es tracta de les guardes d'infants, un sistema que cada vegada té més adeptes al país veí i que ha esdevingut una possibilitat més pels que no duen les criatures a l'escola bressol. «És com una guarderia petita perquè surtin tant ben preparats amb l'estimulació, els colors i les estacions, no és una figura de cangur», assegura Raquel Guàrdia, tècnic de Guardes d'Infants del Govern d'Andorra.

Les guardes d'infants s'ocupen de nens de fins a tres anys i tenen un horari més personalitzat que les escoles bressol convencionals. Les seves responsables fan una formació específica acreditada que les capacita per dur a terme aquest servei.

El Periòdic d'Andorra hi va dedicar un reportatge el 5/4/2011. Què en penseu d'aquesta alternativa a les escoles bressol tradicionals? Hi portaríeu els vostres fills?

[*inici*](#)

LA CONTRA: NÉSTOR EIDLER, MÚSICO Y PEDAGOGO VIBRACIONAL

"EL UNIVERSO SUENA Y CADA PERSONA TIENE UN SONIDO"

Soy un veinteañero, anímicamente. Nací en Tucumán (Argentina) y vivo en Barcelona hace 33 años. Soy violinista. Estoy casado y tengo cuatro hijos y dos nietos. ¿Política? Justicia social. No creo en el dios de los hombres, sino en el dios verdadero, que desconozco.

VICTOR M. AMELA

¿El universo es sonido?

¡Sí! Y la vida, vibración. Toda vibración es sónica. ¡El universo suena!

¿A qué suena?

Oígalo en esta grabación...

Oigo una melodía armoniosa...

Son las vibraciones captadas por la sonda Voyager en el espacio entre Júpiter y Saturno: es la resonancia del viento solar en la ionosfera de los planetas...

El universo suena, pues...

¡Está oyéndolo! Pitágoras (siglo VI a.C.) habló de la "música de las esferas": Pitágoras debía de tener afinada la percepción de esta realidad cósmica vibrante que hoy la tecnociencia nos confirma.

¿Con qué implicaciones?

Los compositores de música más inspirados (Bach, Mozart, Beethoven...) quizá son personas capaces de conectar con los inmanentes y eternos sonidos del cosmos.

¿No crean? ¿Sólo transcriben?

La música no la inventó el hombre: ¡existe desde siempre! Toda música está aquí: se trata de captarla y plasmarla.

¿Usted compone?

Nací músico. Por mi sangre corren notas. Estudié violín... y quise contactar con David Oistrach, violinista y pedagogo judío ruso.

¿Por qué precisamente con él?

Yo no estaba conforme con mi sonido. Y escuchaba el de otros grandes violinistas: "Farsantes", pensaba. Hasta que oí a Oistrach: "Es el único que no miente", me dije...

No entiendo a qué se refiere...

En los otros percibía interferencias, o físicas o narcisistas... Oistrach era el único que me hacía vibrar, sentía que conectaba con la esencia... ¡Quise tocar como él! Como discípulo de Fedora Aberastury, ella me enseñó el camino a los misterios y hacia Oistrach.

¿El camino de los misterios?

Fue la creadora del método Aberastury, llamado sistema consciente para la técnica del movimiento, que te ayuda a reconectarte con tu primer instrumento: ¡tu cuerpo!

¿Y conoció al fin a Oistrach?

Conseguí una cita con él para verle tocar... ¡Y al cabo pude asistir a varias clases! Murió poco después: ¡llegué justo a tiempo!

¿A tiempo para qué?

Oistrach me confesó: "Sé que tengo secretos... pero no sé cómo enseñarlos", y vio en mí a la persona que sí podría hacerlo.

¿Y qué enseña?

Que quien conoce el sonido lo conoce todo. Cada persona tiene un sonido. El universo es vibración, emanada del tictac de la polaridad originaria, y como el de tu corazón.

Sea más preciso.

Se trata de reactivar conscientemente esas notas de vida, mediante ciertos ejercicios tomados de los métodos de los pianistas Claudio Arrau y Fedora Aberastury: se trabajan cerebro, manos, lengua, plexos, articulaciones, columna, sentidos...

¿Para tocar mejor el piano o el violín?

Es indiferente el instrumento musical; tocar bien un instrumento ¡exige primero aprender a respirar bien! Exige reactivar los motores internos del movimiento...

¿Una especie de reset interno?

Se trata de recuperar tu armonía psicofísica, rearmonizarte emocionalmente, reaprender a activar correctamente tu energía, bloqueada por tensiones, ¡y de ahí se derivará un estado de inspiración creativa!

¿Y el músico interpretará mejor?

He conocido a intérpretes con bloqueos musculares, tendinitis, artritis... que perturbaban sus capacidades: tras el curso música-energía recuperaron sus facultades.

¿Qué es la relación música-energía?

"Dame una cuerda y te explicaré el universo", proclamó Pitágoras: la vibración es función proporcional del segmento de cuerda... Música, matemáticas, geometría... Tu armonía interna responde a proporciones matemáticas, igual que el cosmos. Restablécela y la energía fluirá: conectarás con tu emoción y sonarás como un instrumento afinado...

No basta el dominio virtuoso de la técnica...

No. La música es como la religión: ¡un sendero para conectar con el absoluto! Esto lo podemos sentir todos.

¿En qué ocasión lo ha sentido más que nunca?

Di un concierto en una nave románica del monasterio de la Oliva (Navarra)... y perdí la noción del tiempo, como si todo fluyese solo y yo observase desde fuera... Vi pasar la eternidad... ¡Cualquiera puede experimentarlo!

Parece hablar de un yoga musical...

Mejor de unas artes marciales... En mis cursos con alumnos, trabajo con su alma... ¡Les toco el alma! Igual que toco el alma de un violín, toco el de las personas.

¿Un violín tiene alma?

Sí, una piececita de madera que une las paredes de la caja del violín, suelta, sin encolar, movable: yo la muevo una sola micra... y cambia el sonido.

Y... ¿en qué parte de mi cuerpo está el alma?

Descartes dijo que en la glándula pineal, que hoy sabemos que está conectada con la punta de los pies, con el dedo gordo de los pies: ¡el alma está en el dedo gordo!

¿Es usted un psicoterapeuta de músicos, por tanto?

Psique significa alma: sí. Les enseño que somos música, que todos tenemos un sonido propio, que a través del cuerpo podrás hallarlo: estarás tocando el alma. Y entonces resonarás a coro con el universo.

Resonancias

"El universo es una caja de música", explica Eidler, "pues está construida en proporciones equivalentes a los intervalos de la octava musical". Dijo Einstein, violinista y matemático: "Sólo quiero conocer a Dios; lo demás son

detalles". Y se puso a tañer con fórmulas la música del universo. En esa línea está Néstor Eidler, al que han llamado "médico de médicos": imparte técnicas que permiten tocar mejor porque, de hecho, se sanan de bloqueos y disfunciones. Eidler insiste en que toca el alma a través de cuerpo y alma ("la espiritualidad pasa por el cuerpo"), y en que todos podemos resonar con el Todo. Eidler es concertino de la Orquesta del Gran Teatre del Liceu (nestoreidler.blogspot.com).

[inici](#)

ARA MESTRES. 14.04.11

OPINIO

LA REPÚBLICA CATALANA ALS LLIBRES DE TEXT

JORDI ROCA

Sempre he estat força aficionat a la història i fa tres anys, quan l'editorial ARA Llibres va recuperar els millors llibres escolars de la República, no vaig dubtar a fer la col·lecció i ara gaudeixo de reproduccions fidels de llibres de diferents temàtiques escolars d'aquella època. Com que avui fa 80 anys de la proclamació de la República Catalana he estat repassant els llibres de text de l'escola republicana per veure què diuen del que va passar a la plaça de Sant Jaume aquell 14 d'abril. He trobat tres referències en llibres que van sortir poc temps després dels fets:

"La terra catalana" (1932) del professor Joaquim Pla i Cargol* parla de la proclamació de la República però no fa cap referència a l'Estat Català. Diu: "El senyor Macià assumí la presidència de la Generalitat i el Sr. Companys ocupà el càrrec de governador civil." També diu: "L'abast d'aquest recobriment ha de fixar-lo el poble, i haurà d'ésser sancionat i aprovat després, a Madrid, per les Corts constituents, com a assemblea sobirana".

VEURE VIDEO:

<http://mestres.ara.cat/lapuntdocent/2011/04/14/la-republica-catalana-als-llibres-de-text/>

[inici](#)

EL PAIS. 14.04.11

TODOS LOS INSTITUTOS DE MADRID PODRÁN TENER AULAS DE EXCELENCIA

La presidenta madrileña anuncia que el próximo curso el bachillerato de los mejores se implantará como experiencia piloto en un solo centro y, el siguiente, en todos los que lo deseen

La presidenta de la Comunidad de Madrid, Esperanza Aguirre, ha anunciado esta tarde que todos los institutos públicos que lo deseen podrán sumarse al proyecto de bachilleratos de excelencia, con el objetivo de extender el alcance de los nuevos estudios que anunció hace unos días para los alumnos con mejores calificaciones de la región. Aguirre ha hecho este nuevo anuncio durante un discurso en el Foro ABC, en el que ha asegurado que prefiere llamar a este tipo de estudios "bachillerato de exigencia".

El nuevo bachillerato se pondrá en marcha en dos fases: primero, arrancará en el instituto San Mateo del centro de la capital como experiencia piloto. Una vez evaluada esta experiencia, según fuentes de la Consejería de Educación, se incorporará una segunda fase en el resto de institutos. A partir de 2012, podrán existir otros centros dedicados exclusivamente a ofrecer este tipo de estudios o que los institutos incorporen aulas de excelencia junto al bachillerato normal.

La selección de los profesores

El instituto San Mateo se utilizará como centro de formación de los profesores que vayan a impartir el bachillerato de excelencia en otros centros y que cobrarán un complemento a su sueldo, que la Consejería de Educación aún no ha detallado. Esa preparación de docentes se llevará a cabo por maestros seleccionados por una comisión de profesores universitarios que designará la Consejería de Educación, entre aquellos que lo deseen.

Para acceder al bachillerato de excelencia, los alumnos deberán haber superado previamente el examen para los premios extraordinarios de secundaria, que servirá para evaluarlos. Se trata de una prueba voluntaria que realizan estudiantes con una Mención Honorífica en secundaria (con una nota media superior al ocho y más de

un siete en la prueba de Conocimientos y Destrezas Indispensables de secundaria). En Madrid hay unos 3.000 alumnos que podrían presentarse a esa prueba, según estimaciones de la Consejería.

Aguirre ha justificado la puesta en marcha de estos nuevos estudios en que es una "oportunidad" para "los alumnos más capaces, los que quieren dedicar más tiempo a los estudios, los que están volcados en el esfuerzo y en el mérito" tengan oportunidad de seguir mejorando. "Con una mayor exigencia, no les vamos a regalar nada", ha zanjado. También ha criticado a los socialistas por cuestionar su propuesta. "Los socialistas creen que es un privilegio y no es así", ha afirmado.

El Ministerio de Educación, en una respuesta poco habitual porque no suele entrar a valorar decisiones regionales, tildó la propuesta, cuando fue anunciada, de "segregadora", contraria "al principio básico de socialización en las aulas". El modelo ha sido criticado por la izquierda y la confederación laica de padres de alumnos, que lo consideran segregador. Del otro lado, populares, sindicatos de concertada y otra parte de los padres de alumnos se muestran a favor de "estimular" a los más listos. Al debate se suman el Gobierno y otros expertos, que también prefieren recetas más integradoras. Y fuera de España, Francia, Reino Unido y EE UU contemplan fórmulas similares.

[inici](#)

EL PAIS. 14.04.11

LOS TITULADOS DE FP SOLO TENDRÁN QUE ESTUDIAR LA MITAD DEL BACHILLERATO

Obtendrán el diploma cursando las materias comunes, el resto se les convalidarán

Los titulados de FP de grado medio (se estudia después de la ESO) que quieran sacarse el título de bachillerato solo tendrán que cursar las materias comunes de esa etapa. Así lo contempla el borrador del real decreto que prepara el Ministerio de Educación para desarrollar los cambios en la formación profesional que establece la Ley de Economía Sostenible.

Esto significa que a los titulados de FP de grado medio se les convalidarán todas las asignaturas específicas de cada una de las tres modalidades existentes (Artes, Ciencias y Tecnología, y Humanidades y Ciencias Sociales) y las optativas, que representan casi la mitad de los dos cursos de bachillerato. Las materias comunes son Ciencias para el Mundo Contemporáneo, Educación Física, Filosofía y Ciudadanía, Historia de la Filosofía, Historia de España, Lengua Castellana y Literatura -y, si la hay, lengua cooficial- y Lengua Extranjera. Unas 74.000 personas obtienen al año un título de FP de grado medio.

El principal objetivo de las reformas que introduce la Ley de Economía Sostenible en educación es flexibilizar el sistema, creando puentes entre todas las opciones (ESO, bachillerato, FP y Universidad) de tal manera que no haya vías muertas; España tiene más de un 30% de abandono escolar temprano, el doble de la media de la UE. Está previsto que los desarrollos de esa ley, al menos en lo que se refiere a la FP, entren en vigor en el curso 2012-2013, aunque si alguna comunidad lo desea, podría adelantarlo, dijo ayer el director general de Formación Profesional, Miguel Soler, en unas jornadas organizadas en Madrid por CC OO.

El decreto regula además los programas preprofesionales alternativos a la ESO para los alumnos en mayor riesgo de no terminar el instituto: los PCPI (programas de cualificación profesional inicial). Los podrán cursar estudiantes a partir de 15 años si así lo deciden todos sus profesores y el equipo de orientación, y lo acepta el alumno y su familia (hasta ahora, había que tener 16 años y haber repetido al menos una vez), explicó Soler. Constarán de dos módulos obligatorios (uno que enseña un oficio y da un certificado de profesionalidad, y otro de formación general básica) y uno voluntario para obtener el título de ESO.

La gran novedad es que el alumno que apruebe la parte obligatoria tendrá acceso directo a la FP de grado medio sin necesidad de tener ese título. Aunque en uno de los borradores del decreto se dice que los PCPI podrán tener una duración de uno a dos años, el Ministerio de Educación ha apostado por que sean dos. Así lo aseguró Miguel Soler ante la preocupación de que un solo año no sea suficiente. El problema es que ofrecerlo en dos cursos es más caro, así que habrá que ver qué opinan las comunidades en estos tiempos de crisis y recortes.

Pero hay otras preocupaciones, como que se empiece a mandar a los PCPI a alumnos conflictivos sin intentar antes otras medidas de atención a la diversidad, o que se creen puertas falsas para pasar de una etapa a otra. Soler dijo que hay suficientes "cautelos" para que sea una decisión colegiada y que las vías de acceso generales seguirán siendo las mismas (la ESO para FP de grado medio; y el bachillerato, para entrar en FP de grado superior), por lo que la solución sería establecer un porcentaje limitado de plazas para las otras vías: los PCPI, las pruebas de acceso o los cursos puente que deberán ofrecer las comunidades.

En estos últimos, con un mínimo de 500 horas, se impartirán materias sobre competencias básicas de la ESO (lengua, formación científica y matemática y social y natural), en el caso del acceso al grado medio. En los cursos para pasar de ahí al grado superior se estudiarán algunas materias de bachillerato.

[inici](#)